

TYTUŁ: **Jawa czy sen?**

Występują:

Bartek

Koniuszy

Narrator

Król

Koń

Jednorożec IRYS

Pająk Teodor

Żaba Jadwiga

Dzieci

Olbrzym

Bartek /zamiatanie/stuki/puki/

Jaki ciężki mój żywot – Ciągle tylko sprzątanie, zmiatanie, czyszczenie. Ani chwili odpoczynku. Zawsze na pierwszym miejscu zwierzęta. Nigdy nie ma czasu na zabawę. Ciężki mój los. Poza opieką nad końmi nie mam na nic czasu.

Koniuszy /kroki/

Leniwy ladaco! Drapichruście przebrzydły! Znowu tylko się gapisz w chmury. Pierwszy pomocnik był leniwy, drugi też, a ty chyba najbardziej. Wszystkie dzieci są leniwe. Weźże się szybko do jakiejś roboty, konie czekają. Trzeba je napoić.

Bartek

(odpowiada) Tak Panie. (mruczy pod nosem) – Leniwe. leniwe. Ty też jesteś leń.

Koniuszy

Co ty tam mruyczysz?

Bartek

Nic, nic. Cieszę się, że mogę pracować dla jaśnie pana!

Narrator

Tak wyglądało codzienne życie Bartka, pomocnika koniuszego na dworze króla Zygmunta Augusta, który spędzał lato w okolicach Knyszyna.

Chłopiec był sierotą oddanym na wychowanie na dwór królewski. Brakowało mu przyjaciół.

Dookoła otaczali go tylko dorośli. Nie miał się komu pożalić. Pewnego dnia, podczas podróży, król zatrzymał się w lesie, aby napoić konie w pobliskiej krypie, czyli drewnianym korycie z wodą.

Dźwięki lasu

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

Król

Ejże Bartku, mój koń jest spragniony. Trzeba go napoić. Rusz się! Napełnij krykę wodą.

Bartek

Rusz się, rusz się (przedrzeźnia króla). Ciągłe ta robota. Po co ta kryka tu jest. Znowu muszę zająć się końmi. Rusz się, ty kobyło przebrzydła!

Koń

Iha! Nie ciągnij mnie! Jestem delikatnym królewskim koniem. Król dał za mnie aż 100 dukatów.

Bartek

To ty mówisz?

Koń

Nie, przesłyszałeś się.

Bartek

Ty mówisz.

Koń

A skąd?

Bartek

Ty naprawdę mówisz

Koń

Gdybyś był dla nas koni lepszy, dawno byś nas usłyszał. Szczerze powiedziawszy jestem na ciebie zły i dlatego...

/stuknięcie w pusty łeb/

Bartek

Auu, pomocy!

Narrator

Gniadosz popchnął Bartka łbem, aż chłopiec wpadł do kryki.

Bartek

Nie mogę się wydostać. Coś nie pozwala mi wyjść. Czy ja śnię? Ratunku!

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

Narrator

Nagle krypa zadrżała, zatrzęsła się, uniosła się w powietrzu i poszybowała wysoko nad lasem.

Bartek

Czy ja lecę? Co się ze mną dzieje? To jakiś zły sen? Krypa lata, koń mówi, chyba zwariowałem!?

Pająk Teodor

Nie rozpychaj się!. Nie jesteś tu sam.

Pająk Teodor

Ja tu mieszkam. Jestem Teodore – pajakiem. Co robisz w moim domu? Kim jesteś?

Bartek

A masz! Uciekaj! Zostaw mnie!

/rozdeptywanie pająka/

Pająk Teodor

Ratunku: Jadwigo!

Żaba Jadwiga

Co za krzyki? Co się dzieje? Co ty robisz? Chcesz rozdeptać mój obiad?

Bartek

Żaba! Pająk! Bee. Ohyda!

Żaba Jadwiga

Co za niewychowany chłopak! Sam jesteś „ohyda”!

Pająk Teodor

Jadwigo! Uspokój się. Mamy w krypie nieproszonego gościa. Może go wyrzucimy?

Żaba Jadwiga

Lepiej go zjedzmy.

Bartek

Mam dużo włosów, jestem ciężkostrawny.

Żaba Jadwiga

W takim razie zjem ciebie, Teodorze. Trudno.

Pająk Teodor

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

Ja mam też dużo włosów. Codziennie grozisz mi, że mnie zjesz. Masz okazję spróbować innych przysmaków.

Narrator

Przejdźmy do rzeczy. Czy wiecie dlaczego Bartek tu się znalazł? Nie lubi koni, nie lubi pajaków, nie lubi żab. Chyba siebie nawet nie lubi. Ciekawe co będzie dalej.

Pająk Teodor

Co robimy?

Żaba Jadwiga

Zjemy go?

Pająk Teodor

Jadwigo, ty jak zwykle o jednym. Trzeba pomóc temu biednemu chłopcu.

Żaba Jadwiga

Ok. Ustalmy kolejność: najpierw mu pomożemy, a potem go zjemy.

Bartek

Ratunku, ratunku! Chcę się stąd wydostać. Królu ratuj mnie!

Żaba Jadwiga

Skacz, droga wolna.

Pająk Teodor

Spokojnie, zapinamy pasy, lądujemy.

Narrator

I wylądowali. W dziwnej kolorowej krainie, gdzie zamiast drzew rosły ogromne lizaki, w rzece płynęła oranżada, a na niebie unosiły się obłoki z waty cukrowej.

Bartek

Cóż to za kraina? Gdzie król, gdzie konie. Gdzie zamek?

Dziecko 1

Pleplikata

Dziecko2

Kleklokata

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

Bartek

Zabierzcie mnie stąd! Nic nie rozumiem

Pająk Teodor

Jestem poliglotą. Przypadkiem znam 17 języków. Znam i ten

Bartek

Co oni mówią?

Pająk Teodor

Pierwszy powiedział: masz lizaka, druga: Weź cukierka.

Bartek

Dziękuję, ale dobre
Ale co to za kraina?

Żaba Jadwiga

Eee, to tylko kraina dzieci. Jeszcze żadnego z nich nie udało mi się zjeść, ale nie tracę nadziei. Nic tu dobrego i zdrowego nie ma.

Dziecko 2

Winde, Kli pu paka, pela puka, nekte pekte o

Pająk Teodor

Ona mówi: Ratunku! Pomóż nam , nasz jednorożec...

Dziecko 1

Pintu fanta, pleo fea, trum bum

Pająk Teodor

Uciekł, trzeba go ratować.

Bartek

Jednorożec, taki koń, eee, nie lubię koni, znowu one.

Dziecko

winde, winde

Pająk Teodor

Pomóż. Pomóż

Narrator

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

W krainie dzieci nie było nikogo dorosłego. Okazało się, że Bartek jest najstarszy, czyli najmądrzejszy? Podczas burzy jednorożec o imieniu IRYS przestraszył się grzmotu i uciekł. Przestał przychodzić po ciasteczka owsiane, które do tej pory uwielbiał.

Dziecko

Pindu kanda

Pająk Teodor

Bartku, rozumiesz mowę koni. Przekonaj Irysa, aby wrócił. Pomóżmy tym dzieciom.

Dziecko

Pidu Kanda, winde.

Pająk Teodor

To dziecko cię ładnie prosi o pomoc. Spójrz tylko na te smutne oczy!

Bartek

No, dobrze. Opowiedzcie co się stało.

Narrator

Dzieci opowiedziały historię jednorożca. Irys był przyjacielem dzieci. Codziennie wieczorem opowiadał im bajki a jego magiczny róg wypełniał całą krainę spokojną melodią. Dzieci czuły się przy nim bezpieczne. Miały piękne spokojne sny. Od kiedy go nie ma, czuły się opuszczone i nie mogły zasnąć.

Żaba Jadwiga

Jak nie pomożesz, to cię zjem.

Bartek

To gdzie jest ten jednorożec?

Dziecko

Klekle pekle

Pająk Teodor

Tam w górach.

Bartek

Ta, ta, tam? Tam przy tym strasznym wulkanie?

Pająk Teodor

Właśnie tam! Bartku, mogę iść z tobą? Usiądę ci na głowie.

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

Bartek

Możesz iść za mną

Żaba Jadwiga

A ja?

Bartek

Ty możesz iść dwa metry za mną. I nie liź mnie po kostkach!

Żaba Jadwiga

Niechętnie, ale się zgadzam.

Narrator

Długo szukali, szukali i szukali a jednorożca ani widu ani słyhu. Szli przez słodczywy las. Cukierkowe drzewa szeleściły papierkowymi liśćmi, pod stopami chrzęściły wiórki kokosowe. Po chwili wdrapali się na dziwne wzgórze.

Żaba Jadwiga

Jestem głodna. Bardzo głodna

Pająk Teodor

Masz wokół siebie mnóstwo słodczy. Zjedz coś!

Żaba Jadwiga

O, to wygląda całkiem smacznie. Ammmm....

Narrator

Nagle wzgórze poruszyło się

Olbrzym

Ała! Kto mnie ugryzł w palec!

Narrator:

Wzgórze okazało się być olbrzymem. Wszyscy zaczęli uciekać, bo nie od dziś wiadomo, że każdy olbrzym zjada wszystkich których napotka na swojej drodze. Jest nawet bardziej żarłoczny niż Jadwiga.

Wszyscy

Uciekajmy! Aaaaaaaa!

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

Narrator:

Nasi bohaterowie dobiegli do czekoladowej rzeki. Sprytnie wskoczyli na żelkowy most i przebiegli na drugą stronę. Po chwili zza paluszkowych krzaków wyłonił się Olbrzym!

Olbrzym

Dorwę was i połknę w całości!

Narrator

Olbrzym z imptem wbiegł na most, który tuż po chwili nie wytrzymał jego ciężaru, zerwał się. Olbrzym wpadł do rzeki rozchlapując dookoła przepyszną czekoladę.

Bartek

Ała, moje oko.

Pająk Teodor

Uff, niewiele brakowało

Żaba Jadwiga

Już nic więcej nie zjem.

Narrator:

Powiedziała Jadwiga, po czym oblizała swoją twarz umorusaną rzeczną czekoladą.

Bartek

Lepiej chodźmy dalej. Nie wiadomo co nas jeszcze spotka

Narrator

Nagle zza drzewa wychylił się róg jednoroźca.

Irys

Ichaa

Bartek

Ty chyba nie potrafisz mówić w ludzkim języku?

Irys

Ja ? Nie potrafię?!

Bartek

Wracaj szybko do dzieci. Tęsknią za tobą.

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

Irys

A ty kim jesteś?

Bartek

Przysłały mnie dzieci. One nie mogą bez ciebie spać. Potrzebują cię

Irys

Piorun uderzył w mój róg. Uszkodził go. Już nie wydobywa z siebie, żadnych dźwięków, nie mogę już grać im kołysanek do snu.

Pająk Teodor

Słyszałem kiedyś o pewnym jednorożcu, któremu pomogły miętowe cukierki.

Bartek

A skąd ja wezmę miętowe cukierki, co to jest.?

Pająk Teodor

Kieruj się węchem a poczujesz zapach mięty. Tam będzie drzewo mentulus menstulus , na którym rosną miętowe cukierki.

Bartek

Póki co poczułem jakiś dziwny zapach

Żaba Jadwiga

To nie ja.

Bartek

O fu! Jadwigo! Jak mogłaś!

Żaba Jadwiga

Ojoj, musiałam zjeść coś nieświeżego .

Narrator

Bartek chodził i szukał. Wkoło roznosił się przepyszne słodkie zapachy – inne niż te od Jadwigi. Były to zapachy gorącej czekolady, karmelu, polewy pomarańczowej, gumy balonowej. W pewnym momencie poczuł zupełnie inną orzeźwiającą woń. Nie miał wątpliwości, to była mięta.

Bartek

To chyba jest to? Ale to dziwne! Małe, twarde, okrągłe i rośnie na drzewie?

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

Pająk Teodor

Spróbuj jakie dobre

Bartek /mlaskanie/

O! Pycha? A więc to jest cukierek miętowy.

Narrator

Bartek nabrał w kieszeń cukierków i zaniósł jednorożcowi.

Bartek

Irysie, przyniosłem ci lekarstwo. Powinno pomóc. Zjedz to.

Irys

Zjadłem. I co?

Pająk Teodor

Chyba tym razem nie pomogło, nic się nie dzieje.

Irys

Już nic mi nie pomoże. Jestem bezużyteczny, nie wrócę nigdy do dzieci.

Bartek

Nie smuć się. Zastanówmy się, co można jeszcze zrobić.
Zgłodniałem. Burczy mi w brzuchu a mam tylko jabłko.

Narrator

Bartek wyjął jabłko z kieszeni. Zaczął je jeść. Irysowi na ten widok zaczęła lecieć ślinka. I nie tylko Irysowi.

Bartek

Jadwigo, zabierz ten język.

Żaba Jadwiga

Ze mną się nie podzielisz? Daj trochę, bo inaczej cię zjem.

Irys

Co jesz?

Bartek

To jabłko z jabłoni, która rośnie między lipami przy krypie. Jest smaczne i zdrowe.

Irys

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

Dasz gryza?

Bartek

Ej, Mam tylko jedno.

Irys

Jaki to ma smak?

Żaba Jadwiga:

No właśnie jaki?

Bartek

No dobra. Niech stracę. Spróbujcie!

Irys

Pycha. W życiu nie jadłam takich pyszności.

Żaba Jadwiga

Ja też!

Pająk Teodor

Słyszycie?! Co się dzieje? On gra!

Irys

Jesteś cudowny Bartku! Wyleczyłeś mnie! Mogę wrócić do dzieci. Znowu będzie jak dawniej. Dziękuję Ci.

Bartek

Ale mamy problem. Przecież most jest zerwany. Jak my wrócimy do dzieci?

Żaba Jadwiga

No właśnie. A Bartek obiecał mi więcej jabłek.

Bartek

Nic ci nie obiecywałem. Ale czego się nie robi dla przyjaciół.

Pająk Teodor

Nie wierzę własnym uszom. Nareszcie mówisz po ludzku.

Żaba Jadwiga.

No nieeeee! To teraz już nie mogę cię zjeść.

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

MELODIA WZRUSZAJĄCA

Bartek

Na wzruszenia przyjdzie czas. Zastanówmy się jak wrócić.

Irys:

Skoro odzyskałem moce, przeniosę was do wioski.

Narrator

Kiedy dotarli na miejsce, już z daleka usłyszeli krzyki i radość mieszkańców.

Dziecko2

Endu endu pendu pendu

Pająk Teodor

Ona mówi, że nasza kochany Irys wrócił

Dziecko2

Fija mija kala morka, enter pa

Pająk Teodor

Wiedzieliśmy że nas nie zostawisz i będziesz nam umilać sny.

Irys.

Zawdzięczacie to Bartkowi. On mi pomógł, przywrócił mi moce czymś niesamowicie smacznym – jabłkiem.

Dziecko2

Kala mela gula gu

Pająk Teodor

Dzieci pytają co to są jabłka?

Bartek

Mam tu ogryzek, są w nim pestki. Może je posadzimy?

Irys

Świetna myśl

Narrator

Jak pomyśleli, tak zrobili. Bartek posadził pestki a Irys swoją mocą sprawił że natychmiast wyrosła jabłoń. Dzieci z radością zaczęły je pałaszować. Tym sposobem w świecie słodczy pojawiło się

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

coś zdrowego.

Żaba Jadwiga

Teraz to mogłabym tu zostać. I nawet nie zjem żadnego dziecka

Pająk Teodor

Pora wracać

Bartek

Nie chcę

Pająk Teodor

Dziś stało się coś niezwykłego, Bartku zmieniłeś się. Nie lubiłeś koni a teraz je lubisz. Podzieliłeś się ostatnim jabłkiem. Wyciągnąłeś pomocną dłoń. Stałeś się lepszym chłopcem. A teraz czas wracać do królewskiego lasu.

Bartek

Muszę?

Pająk Teodor

Tam jest twój świat i twoje życie.

(efekty dźwiękowe sugerujące podróż w czasie)

Koniuszy

Wstawaj darmożjadzie! Patrzcie go. Znowu zasnął przy krypie. wszędzie cię szukaliśmy!

Bartek

Dzień dobry Panie koniuszy. Już zabieram się do roboty. O! Gniadosz! Chcesz jabłko? Kochany konik. (słysząc rżenie koni)

Koniuszy

A co ty taki grzeczny i miły?

Bartek

Panie, gdybym opowiedział ci co przeżyłem i tak byś mi nie uwierzył

Narrator

Nie wiedział tego Bartek, nie wiedział tego koniuszy, nie wiedział tego Gniadosz, że za jakiś czas w tym miejscu, gdzie stała magiczna krypa powstanie nasza wieś Krypno.

Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podlaskie Lokalnie NOWEFIO 2021-23”
dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030

PROJEKT

OPERATORZY PROJEKTU

DOFINANSOWANO PRZEZ

